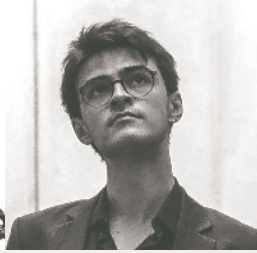

BSO

BİLKENT SENFONİ
ORKESTRASI

ATATÜRK ANISINA IN MEMORY FOR ATATÜRK

FAWZI HAIMOR ŞEF CONDUCTOR
NORIYOSHI MURAKAMI TUBA
BERFİN AKSU KEMAN VIOLIN
EZGİ SU APAYDIN KEMAN VIOLIN
DEMİRHAN GÖKBUDAK KEMAN VIOLIN
MUHAMMEDJAN SHARIPOV KEMAN VIOLIN

10 Kasım November **2018**

Cumartesi Saturday, **20.00**

Bilkent Konser Salonu | Concert Hall

Program

T. Yayalar

Anaclasis II, Kontrbas Tuba ve Orkestra için (ilk seslendiriliş)
Anaclasis II for double bass tuba and orchestra (world premiere)

A. Vivaldi

Dört Keman için Konçerto, Si minör, RV.580
Concerto for Four Violins in B minor, RV.580

1. Allegro
2. Largo
3. Allegro

*Ezgi Su Apaydın, Demirhan Gökbudak,
Muhammedjan Sharipov, Berfin Aksu*

G. Torelli

Dört Keman için Konçerto, La minör
Concerto for Four Violins in A minor

1. Largo
2. Allegro
3. Largo
4. Allegro

*Berfin Aksu, Muhammedjan Sharipov,
Demirhan Gökbudak, Ezgi Su Apaydın*

ara interval

L. van Beethoven

Senfoni No.5, Do minör, Op.67
Symphony No.5 in C minor, Op.67

1. Allegro con brio
2. Andante con moto
3. Allegro
4. Allegro

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.
Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı tamamen kapatmanızı ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient, if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to turn off their cell phones and not to take any photographs with flash during the concert.

Fawzi Haimor şef conductor

Fawzi Haimor, Şubat 2017'de Württembergische Philharmonie Reutlingen'in Müzik Direktörlüğü görevini üstlendi. Aralık 2016'da bu orkestrayla gerçekleştirdiği ilk performansının ardından hemen bu göreve atanan şef, ilk sezonunda Stadthalle Reutlingen ve çevresindeki konserlerde orkestrayı yönetti. Haimor ayrıca orkestrayla Heidelberg Beethoven Gecesine katıldı ve İtalya turnesine çıktı.

Fawzi Haimor daha önce Lüksemburg Filarmoni Orkestrası, BBC Filarmoni Orkestrası, Paris Oda Orkestrası, Hannover NDR Radyo Filarmoni, Köln WDR Funkhausorchester, Porto Senfoni, Oulu Senfoni ve Milan Guiseppe Verdi Senfoni Orkestrasını yönetti. Birleşik Devletler'de, Florida Orkestrası, Indianapolis Senfoni, New West Senfoni ve New Mexico Filarmoniyle sahneye çıkan şef, Temmuz 2017'de Grant Park Senfoniyle ilk sahneye çıktığında büyük beğeni topladı. Haimor ayrıca Katar Filarmoni, Kyoto Senfoni ve yeni Zelanda Senfoniyle konserler verdi. Yakın zamanda Louisiana Filarmoni, Saarbrücken Deutsche Radyo Filarmoni ve Zuidnederland Filarmoni ile konserler verecek.

Fawzi Haimor'un geniş repertuvarında geç romantik dönem Alman yapıtlarıyla 19. ve 20. yüzyılın Rus ve Amerikalı bestecileri özel bir yer tutuyor. Aynı zamanda çağdaş müziğin de önemli bir savunucusu olan şef, Mason Bates ve Kareem Roustom gibi bestecilerin yapıtlarının prömiyerlerini gerçekleştirdi. Kürsüde seçkin ve etkili bir konuşmacı olan şef, sosyal yardım ve eğitim projelerinde yer almayı da ihmal etmiyor.

Fawzi Haimor, 1983'te Chicago'da doğdu. Orta Doğu ve San Francisco'da eğitim aldı, Indiana Üniversitesi Jacobs Müzik Okulunda keman, ardından David Effron ve Arthur Fagen ile orkestra şefliği çalıştı. Aynı anda hem müzik hem de nörobiyoloji eğitimini tamamlayan Haimor, Davis'teki California Üniversitesinde orkestra şefliği yüksek lisansını bitirdikten sonra Indiana Üniversitesinde enstrümental şeflik dalında ikinci yüksek lisans derecesini aldı. Haimor, daha önce Alabama Senfoni Orkestrasında yardımcı şef olarak çalıştı ve Alabama Gençlik Senfoni Orkestrasının ilk Müzik Direktörü olarak görev yaptı. 2015 yılına kadar Pittsburgh Senfoni Orkestrasında yardımcı şef ve konuk şef olarak çalıştı.

Fawzi Haimor is Music Director of the Württembergische Philharmonie Reutlingen, starting from September 2017. He was elected and appointed to the position immediately following his impressive debut with the orchestra in December 2016. In his first season with the orchestra, Haimor will conduct the Württembergische Philharmonie Reutlingen in concerts in their home at the Stadthalle Reutlingen as well as in the region. He will also lead the orchestra at the Heidelberg Beethoven Night and on tour to Italy.

Fawzi Haimor has worked with Orchestre Philharmonique du Luxembourg, BBC Philharmonic Orchestra, Orchestre de Chambre de Paris, NDR Radiophilharmonie Hannover, WDR Funkhausorchester Köln, Orquesta Sinfonica do Porto, Oulu Sinfonia and Orchestra Sinfonica di Milano Giuseppe Verdi. In the US, Haimor conducted orchestras such as The Florida Orchestra, Indianapolis Symphony, New West Symphony and New Mexico Philharmonic. He also made an acclaimed debut with the Grant Park Symphony in July 2017. Further afield, he collaborated with Qatar Philharmonic, Kyoto Symphony and the New Zealand Symphony.

Upcoming guest appearances include a return to the Louisiana Philharmonic, and debuts with orchestras

including Deutsche Radiophilharmonie Saarbrücken and Philharmonie Zuidnederland.

Haimor's broad repertoire includes a focus on the late romantic Germanic works, 19th and 20th century Russian and American composers, plus he is a committed advocate of contemporary music and has performed premieres by composers such as Mason Bates and Kareem Roustom. An eloquent and compelling speaker from the podium, he equally excels in outreach and education projects.

Haimor was born in Chicago in 1983 and educated in the Middle East and in San Francisco. He completed his violin training at the Jacobs School of Music in Indiana University, and studied conducting under David Effron and Arthur Fagen. He earned bachelor's degrees in both music and neurobiology, a master's degree in conducting from the University of California-Davis, and second master's in instrumental conducting at Indiana University. He was previously Assistant Conductor at Alabama Symphony Orchestra, where he was also the first Music Director of the Alabama Symphony Youth Orchestra. Until 2015, he was Assistant Conductor and Resident Conductor of the Pittsburgh Symphony Orchestra, where he led a variety of concerts including classical, pop and outreach.

Noriyoshi Murakami tuba

Müzik eğitimine Japonya'nın Showa Akademisinde başladı. Hochschule für Musik Nürnberg'de lisans, Universitat für Musik und Theater Hannover'de lisansüstü öğrenimini tamamladı. Tuba alanında Hiroyuki Matsushita, Kensuke Yao, Tatsuo Inada, Jens Björn-Larsen, Ryutarou Nagumo, Fritz Kaenzig, Floyd O. Cooley ve Roger Bobo ile çalıştı. Uluslararası Gunma Yarışmasında birincilik, Harvey Phillips Uluslararası Tuba Yarışmasında üçüncülük ödülü kazandı. Showa Akademia Symphoniker, Collegium Musicum Schloss Pommersfelden, Internationales Orchester Institut Attergau, Göttinger Symphonie Orchester, Collegium Musicum Schloss Pommersfelden, Orchester der Staatsoper Hannover, Hamamatsu Filarmoni orkestralarının yanı sıra Karl Jeitler Winds topluluğunda tuba sanatçısı olarak yer aldı. Enoshima Nefesli Dörtlüsü, Tubatet Hannover ve Hoshi Ensemble'in solisti olarak konserler verdi, MusikVerein der Stadt Tenryu'da solistlik yaptı. Yamaha solisti olan Murakami, Yamaha tuba eğitmeni olarak da görev yaptı. Bilkent Senfoni Orkestrası üyesi ve Müzik Bölümü öğretim görevlisidir.

Noriyoshi Murakami started his music education at the Showa Academy in Japan. He completed his undergraduate studies at Hochschule für Musik in Nürnberg and graduate studies at Universität für Musik und Theater in Hannover. He studied the tuba with Hiroyuki Matsushita, Kensuke Yao, Tatsuo Inada, Jens Björn-Larsen, Ryutarou Nagumo, Fritz Kaenzig, Floyd O. Cooley and Roger Bobo. He was awarded the first prize at the International Gunma Competition and the third prize at the Harvey Phillips International Tuba Competition. He performed as tuba soloist at the Showa Akademia Symphoniker, Collegium Musicum Schloss Pommersfelden, Internationales Orchester Institut Attergau, Göttinger Symphonie Orchester, Collegium Musicum Schloss Pommersfelden, Orchester der Staatsoper Hannover, Hamamatsu Philharmonic and the Karl Jeitler Winds ensemble. He gave concerts with the Enoshima Wind Quartet, Tubatet Hannover and Hoshi Ensemble as soloist, and worked as soloist with the Musikverein der Stadt Tenryu. A Yamaha soloist, Murakami also worked as a Yamaha tuba educator. He is a member of the Bilkent Symphony Orchestra and a faculty member in the Music Department.

Berfin Aksu keman violin

1998'de doğdu. Müzik eğitimine Bilkent Üniversitesi Müzik Hazırlık İlköğretim Okulunda Muhammedjan Turdiev ile başladı. Orkestra eşliğindeki ilk konserini 2006'da sekiz yaşında verdi; Türkiye'nin orkestrayla çalan en genç sanatçısı oldu.

2007'de Genç Girişim Yönetişim Birliği tarafından Geleceğin Büyükleri dalında özel ödüle layık görüldü. 2008'de Mersin'de 3. Gülden Turalı Keman Yarışmasında birincilik ve En İyi Türk Bestecisi Yorumcusu Ödülünü aldı. 2009'da İtalya'da 16. Uluslararası Andrea Postacchini Keman Yarışmasında ikincilik, Romanya'da 14. Uluslararası Remember Enescu Keman Yarışmasında birincilik, En İyi Enescu Yorumcusu ve "Constantin Dragoi" ödülleri kazandı. 2010'da Çek Cumhuriyeti'nde 52. Uluslararası Koçianova Keman Yarışmasında birincilik ödülü kazandı. 2011'de Andante dergisi Donizetti Ödüllerinde 17 Yaş Altı Yılın Çıkış Yapan Genç Müzisyeni Ödülüne layık görüldü.

2010 yılında Moskova-Gnesin Müzik Okulunda ve Tunus'ta düzenlenen Genç Yetenekler Müzik Festivalinde resitaller verdi. Berfin Aksu yaklaşık 10 yıldır Fazıl Say'ın eserlerini seslendirmekte ve birlikte konserler vermektedir. İş Sanat,

Akbank Sanat, Erimtan Arkeoloji ve Sanat Müzesi, Boğaziçi Albert Long Hall, Borusan Konser Salonu, Adnan Saygun Konser Salonu, Cemal Reşit Rey Konser Salonu, Wigmore Hall, Tonhalle Hall gibi birçok yerde resitaller vermiştir.

Cumhurbaşkanlığı Senfoni, Prag Filarmoni, Bilkent Senfoni, Eskişehir Senfoni, Kammerphilharmonie Bodensee Orkestrası, Bursa, Çukurova, İzmir Devlet Senfoni Orkestraları ve Olten Filarmoni Orkestrası ile Rengim Gökmen, İbrahim Yazıcı, Tor-Son Tan, Burak Tüzün, Güner Aykal, Hakan Şensoy, Sebastian Tewinkel, Aytuğ Ülgen, Hakan Kalkan, Hansjörg Albrecht, Naci Özgüç ve Howard Griffiths yönetiminde konçertolar seslendirdi.

Aksu, 2017'de TEDxYouth@BLIS'te "Dene ve Başar" başlıklı programda konuşmacı oldu. Aynı yıl Vermont'ta Yellow Barn Genç Artistler Programına katıldı. 2018'de Howard Griffiths yönetiminde Viyana Radyo Senfoni Orkestrası ile Max Bruch'un Adagio Appassionata eserinin CD kaydını yaptı.

Çağdaş Eğitim Vakfının Genç Yetenekler Projesi kapsamında eğitimine devam eden Berfin Aksu, 2017 yılından beri ÇEV'in ana sponsoru Qnb Finansbank tarafından da destek görüyor. Lisans eğitimini Londra'da Guildhall School of Music and Drama'da Krzysztof Smietana ile sürdürüyor. Berfin Aksu 1751, Nicolaus Gagliano yapımı enstrümanı çalıyor.

Berfin Aksu was born in 1998. She started her music education at the Music Preparatory Primary School of Bilkent University with Muhammedjan Turdiev. She gave her first concert with an orchestra in 2006, when she was eight, and thus became the youngest artist to perform with an orchestra in Turkey.

In 2007, she was granted a special prize by the Youth Initiative and Governance Association in the Adults of the Future category. In 2008, she won the first prize and the Best Interpreter of a Turkish Composer award at the 3rd Gülden Turalı Violin Competition in Mersin. She was awarded the second prize at the 16th International Andrea Postacchini Violin Competition in Italy, the first prize as well as the Best Enescu interpreter and "Constantin Dragoi" awards at the 14th International Remember Enescu Violin Competition in Romania in 2009. Then in 2010, she won the first prize at the 52nd International Koçianova Violin Competition in the Czech Republic. She was named

the Young Artist of the Year in the under 17 age category in the Donizetti Awards of the Andante magazine in 2011.

Aksu gave recitals at the Gnesin School of Music in Moscow and the Young Talents Music Festival in Tunisia in 2010. She has performed Fazıl Say's works and given concerts with him for ten years. She has played in many venues, including İş Sanat, Akbank Sanat, Erimtan Archeology and Arts Museum, Bosphorus Albert Long Hall, Borusan Concert Hall, Adnan Saygun Concert Hall, Cemal Reşit Rey Concert Hall, Wigmore Hall, and Tonhalle.

Berfin Aksu performed with the Presidential Symphony, Prague Philharmonic, Bilkent Symphony, Eskişehir Symphony, Kammerphilharmonie Bodensee Orchestra, Bursa, Çukurova, and İzmir State Symphony Orchestras and Olten Philharmonic under the baton of Rengim Gökmen, İbrahim Yazıcı, Tor-Son Tan, Burak Tüzün, Gürer Aykal, Hakan Şensoy, Sebastian Tewinkel, Aytuğ Ülgen, Hakan Kalkan, Hansjörg Albrecht, Naci Özgüç and Howard Griffiths.

She gave a talk at the TEDxYouth@BLIS in the program titled "Try and Succeed" in 2017 and participated in the Yellow Barn Young Artists Program in Vermont in the same year. In 2018, she recorded a CD of Max Bruch's *Adagio Appassionata* with the Vienna Radio Symphony Orchestra directed by Howard Griffiths.

Berfin Aksu continues her education in the program of the Young Talents Project of Contemporary Education Foundation (ÇEV) and has been supported by QNB Finansbank, which is the main sponsor of ÇEV, since 2017. She is currently continuing her undergraduate studies at Guildhall School of Music and Drama under Krzysztof Smietana. Berfin Aksu plays a 1751 Nicolaus Gaglianone violin.

Ezgi Su Apaydın keman violin

1997 yılında doğdu. Keman eğitimine 6 yaşında Çukurova Üniversitesi Devlet Konservatuvarında Daniya Kainova ile başladı, Marina Kvlividze ile sürdürdü. 2012 yılında Bilkent Üniversitesi Müzik Hazırlık Okulunda Muhammedjan Turdiev'in sınıfına kabul edildi. 2015 yılında mezun oldu.

2007 yılında Rengim Gökmen yönetimindeki Doğu Çocuk Senfoni Orkestrasının üyesi oldu.

Orkestra eşliğindeki ilk konserini 12 yaşında verdi. Çukurova Devlet Senfoni, Cumhurbaşkanlığı Senfoni, İzmir Devlet Senfoni, Bursa Bölge Senfoni, Hacettepe Akademik

Senfoni ve Bilkent Senfoni Orkestralarıyla solist olarak birçok konser gerçekleştirdi.

2010 yılında Bulgaristan-Sofya'da gerçekleşen "Emil Kamilarov" Uluslararası Genç Keman Virtüözleri Yarışmasında ikincilik, Mersin Üniversitesi Gülden Turalı 4. Ulusal Keman Yarışmasında birincilik ve "En İyi Türk Bestecisi Yorumu" ödülü; 2013 yılında Çek Cumhuriyetinde düzenlenen 55. Kocian Keman Yarışmasında üçüncülük, 2014'te Belçika-Namur'da düzenlenen 7. Uluslararası "Bravo!" Genç Kemancılar Yarışmasında birincilik, 2017'de Ankara'da düzenlenen I. Suna Kan Keman Yarışması'nda üçüncülük ve "En İyi Türk Eseri Yorumu" ödülleri kazandı. 2017-18 sezonunda İş Sanat'ın Parlayan Yıldızlar serisi kapsamında verdiği resitalle Meriç Soylu üçüncülük ödülünün sahibi oldu.

Ekim 2015'ten itibaren Almanya-Essen'de Folkwang Sanat Üniversitesinde Prof. Mintcho Mintchev'in sınıfında lisans öğrenimine devam etmektedir.

Ezgi Su Apaydın, born in 1997, started playing the violin with Daniya Kainova at the State Conservatory of Çukurova University when she was six, and continued her studies with Marina Kvlividze. In 2012, she was admitted to Muhammedjan Turdiev's class at the Music Preparatory School of Bilkent University and graduated in 2016.

In 2007, Apaydın performed with Doğuş Kids Symphony Orchestra conducted by Rengim Gökmen. She gave her first concert with an orchestra at the age of 12. She then gave many concerts with the Çukurova State Symphony, Presidential Symphony, İzmir State Symphony, Bursa Regional Symphony, Hacettepe Academic Symphony and Bilkent Symphony Orchestras as soloist.

Apaydın won the second prize at the Emil Kamilarov International Young Violin Virtuosos Competition in Sofia, Bulgaria, the first prize and the Best Turkish Composer Interpretation award at the 4th National Gülden Turalı Violin Competition of Mersin University in 2010. In 2013, she was awarded the third prize at the 55th Kocian Violin Competition in the Czech Republic and the first prize at the 7th Bravo! International Young Violinists Competition in Namur, Belgium. She won the third prize and the Best Turkish Work Interpretation award at the 1st Suna Kan Violin Competition organized in Ankara in 2017. In the 2017-18 season, she gave a recital in the Shining Stars series of İş Sanat and was awarded the Meriç Soylu third prize for her performance.

Ezgi Su Apaydın is currently continuing her undergraduate studies in the class of Prof. Mintcho Mintchev at Folkwang Arts University in Essen, Germany.

Demirhan Gökbudak keman violin

1998 yılında doğdu. Keman eğitimine 2007'de Adil Aziz ile başladı. İlk dinletisini Konya Selçuk Üniversitesinde Genç Yetenekler Konserinde verdi. 2008'de Bilkent Üniversitesi Müzik Hazırlık Okulunda Adil Aziz'in sınıfına kabul edildi, 2016 yılında mezun oldu. Aynı yıl Salzburg Mozarteum Üniversitesi Keman Solistlik Bölümünde Lukas Hagen'in sınıfına kabul edildi.

2013 yılında Mersin'de düzenlenen V. Ulusal Gülден Turalı Keman Yarışmasında birinciliğin verilmediği ikinci kategoride ikincilik ve "En İyi Türk Eseri Yorumu" ödülünü kazandı. 2010'da İbrahim Yazıcı yönetimindeki Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası konserinde çocuk solist olarak yer aldı. Bilkent Senfoni Orkestrası ve Orkestra Akademik Başkent ile Artun Hoinic, Orhun Orhon ve Christoph Poppen yönetiminde konserler verdi. 2018 yılında Salzburg'da Uluslararası "Grand Prize Virtuoso" Yarışmasında birinci oldu.

Bilkent Keman Günleri, Belçika "Musica Mundi" Uluslararası Oda Müziği Festivali, Konya Selçuk Üniversitesi Uluslararası Kısa-Ca Öğrenci Filmleri Festivali, Burdur 1. Genç Yetenekler Klasik Müzik Festivali, Almanya Beethoven Festivalinde konserler verdi. Ivry Gitlis, Alexander Markov, Alexander Vinnitski, Ayla Erduran, Cihat Aşkın, Barbara Gorzyska, Guy Braunstein, Özcan Ulucan, Robert Szreder, Grzegorz Kotow, Szymanowski Quartet ve Alexander Zemtsov'un ustalık sınıflarına katıldı. Halen, Salzburg Mozarteum Üniversitesi Keman Solistlik Bölümünde Lukas Hagen ile keman, Wolfgang Redik Agen ile oda müziği çalışmalarını sürdürmektedir.

Demirhan Gökbudak was born in 1998. He started playing the violin with Adil Aziz in 2007. His first public performance was at the Young Talents Concert of Konya Selçuk University. In 2008, he was admitted to the Music Preparatory School of Bilkent University, where he studied under Adil Aziz and graduated in 2016. In the same year, he was accepted to the class of Lukas Hagen in the Solo Violin Department of Salzburg Mozarteum University.

In 2013, he participated in the 5th Gulden Turalı National Violin Competition in Mersin and won the second prize in the second category where no first prize was awarded and the Best Turkish Work Interpretation Award. He performed at the concert of the Presidential Symphony Orchestra conducted by İbrahim Yazıcı as child soloist in 2010. He gave concerts with the Bilkent Symphony Orchestra and Orchestra Academic Başkent under the baton of Artun Hoinic, Orhun Orhon and Christoph Poppen. He was awarded the first prize at the International Grand Prize Virtuoso Competition in Salzburg in 2018.

Gökbudak gave concerts at Bilkent Violin Days, Musica Mundi International Chamber Music Festival in Belgium, International Student Films Festival of Konya Selçuk University, Burdur 1st Young Talents Classical Music Festival, and Beethoven Festival in Germany. He attended the masterclasses of Ivry Gitlis, Alexander Markov, Alexander Vinnitski, Ayla Erduran, Cihat Aşkın, Barbara Gorzynska, Guy Braunstein, Özcan Ulucan, Robert Szreder, Grzegorz Kotow, Szymanowski Quartet and Alexander Zemtsov. He is currently continuing his violin studies under Lukas Hagen in the Solo Violin Department of Salzburg Mozarteum University and chamber music studies with Wolfgang Redik Agen.

Muhammedjan Sharipov keman violin

1994'te Özbekistan, Taşkent'te müzisyen bir ailede doğdu. İlk keman derslerini, yedi yaşında Mikhail Makhmudov'dan aldı, sekiz yaşında Antalya Devlet Konservatuvarında Zeynep Işık'ın sınıfına kabul edildi. 2008'de Doğu Çocuk Senfoni Orkestrasına katıldı. 2009'da Bilkent Üniversitesi Müzik Hazırlık Lisesinde Muhammedjan Turdiev'in öğrencisi oldu.

2004'te 1. Gulden Turalı Ulusal Keman Yarışmasında üçüncülük, 2014'te Belçika'da Uluslararası Arthur Grumiaux Yarışmasında üçüncülük, 2015'te Romanya'da Remember Enescu Uluslararası Keman Yarışmasında ve 2017'de Avusturya'da Ruggiero Ricci Keman Yarışmasında birincilik kazandı.

Antalya, Bursa, Çukurova Senfoni Orkestraları ve Mozarteum Genç Oda Orkestrasıyla sahneye çıktı. Avrupa'da birçok orkestrayla baş kemancı olarak konserler verdi. 2016'da Mozart'ın *Sinfonia Concertante* yapıtında hem solist hem şef olarak sahneye çıktı. Türkiye,

Avusturya, Belçika, Romanya, İtalya, İsviçre, Fransa, Almanya, İngiltere ve Japonya'da oda müziği konserleri verdi ve solist olarak sahneye çıktı. Uluslararası Canetti Festivali, İzmir Festivali, Klasik Keyifler Festivali, Bilkent Keman Günleri, George Enescu Festivali ve Schubert in Gastein Festivalinde sahneye çıktı.

Robert Canetti, Mintcho Minchev, Harald Herzl, İlya Grubert, Ulf Schneider, Marianne Piketty, Alissa Margulis, Vladimir Spivakov ve Vadim Repin'in ustalık sınıflarına katıldı, Maxim Vengerov ile sahneye çıktı. Vladimir Zverev, Stiliana Stavreva, Jacqueline Ross, Matthew Jones, Evan Rothstein, Özcan Ulucan, Ellen Jewett, Peter Langgartner, Wolfgang Redik, Imre Rohmann, Alexander Bonduryansky, Alasdair Tait, Rainer Schmidt, Igor Ozim ve Ferenc Rados'un oda müziği konserlerinde yer aldı.

2013'te Bilkent Üniversitesi Lisesinden mezun olan Muhammedjan Sharipov, Salzburg'da Mozarteum Üniversitesine kabul edildi. Halen çalışmalarını Prof. Harald Herzl ile sürdürüyor. Sharipov ayrıca 2017'de Camerata Salzburg'a yedek olarak kabul edildi. 2018'de, Pasifik Festivali, Lucerne Festivali ve Verbier Festival Orkestrasının seçmelerini kazandı. Balthasar Neumann Akademi'ye kabul edilen Sharipov, bu yıl tarihsel performanslar üzerinde çalışacak.

Muhammedjan Sharipov was born in Tashkent, Uzbekistan into a musical family in 1994. He took his first violin lessons at the age of seven from his first teacher Mikhail Makhmudov, and entered the State Conservatory of Antalya at the age of eight where he studied with Zeynep Işık. In 2008, he became a member of the National Doğuş Kids Symphony Orchestra, which is the only kids orchestra in Turkey. He was admitted to the Violin Department in the Music Preparatory High School of Bilkent University in Ankara in 2009. He entered the class of Muhammedjan Turdiev.

He was awarded the third prize in the First Gulden Turalı National Violin Competition in 2004, the third prize in the International Arthur Grumiaux Competition in Belgium in 2014, the first prize in the Remember Enescu International Violin Competition in Romania in 2015, and the first prize in the Ruggiero Ricci Violin Competition in Austria in 2017.

He performed with Antalya State Symphony Orchestra, Bursa State Symphony Orchestra, Cukurova Symphony Orchestra and Mozarteum Youth Chamber Orchestra.

He also gave concerts, recitals and chamber concerts in various places. Sharipov performed with various orchestras across Europe, mostly as Principal and Konzertmeister. In December 2016, he did his debut as a conductor, besides playing *Sinfonia Concertante* by Mozart with the orchestra. He performed chamber and solo music in Turkey, Austria, Belgium, Romania, Italy, Switzerland, France, Germany, England, and Japan.

He participated and played in festivals such as the International Canetti Festival, International Izmir Festival, International Cappadocia Festival “Klasik Keyifler”, 2nd International Bilkent Violin Days, International George Enescu Festival and Schubert in Gastein.

He participated in masterclasses by Robert Canetti, Mintcho Minchev, Harald Herzl, Ilya Grubert, Ulf Schneider, Marianne Piketty, Alissa Margulis, Vladimir Spivakov and Vadim Repin. Additionally, he performed for a virtuoso violinist Maxim Vengerov. He also played chamber music with Vladimir Zverev, Stiliana Stavreva, Jacqueline Ross, Matthew Jones, Evan Rothstein, Özcan Ulucan, Ellen Jewett, Peter Langgartner, Wolfgang Redik, Imre Rohmann, Alexander Bonduryansky, Alasdair Tait, Rainer Schmidt, Igor Ozim and Ferenc Rados.

He graduated from the High School of the Bilkent University in 2013 and was admitted to Universität Mozarteum Salzburg. Muhammedjan Sharipov is currently studying under Prof. Harald Herzl. In June 2017, he was accepted to Camerata Salzburg as substitute. In 2018, Sharipov won the auditions of Pacific Festival, Lucerne Festival and Verbier Festival Orchestra. With the acceptance of Balthasar Neumann Academy, this year he will be studying historically informed performances as well.

Tolga YAYALAR

Lisans eğitimini Berklee College of Music'ten aldıktan sonra İstanbul Teknik Üniversitesi Müzik İleri Araştırmalar Merkezinde İlhan Usmanbaş ve Kamran İnce ile kompozisyon çalışmalarına devam etti. 2010 yılında Harvard Üniversitesinde doktora çalışmalarını tamamladı. Bu süre boyunca Chaya Czernowin, Julian Anderson, Brian Ferneyhough, Helmut Lachenmann ve Sir Harrison Birtwistle gibi bestecilerle çalıştı. 2011'den itibaren

Bilkent Üniversitesinde kompozisyon dersleri vermekte, iki yıldır Müzik Bölüm Başkanlığı görevini yürütmektedir. Tolga Yayalar, genellikle çalgı müziği alanında çalışmalar üretmektedir. Müziğinin odak noktasında, üslupsal eğilimlerin ötesine geçen bir ses dünyası kurgulamak ve müziği bir işitsel deneyime dönüştürme fikri yer alır. Eserleri Berliner Festspiele - MaerzMusik, Beethovenfest, NY Electroacoustic Music Festivali, Akdeniz Çağdaş Müzik Günleri, Portekiz'de Pontes Para İstanbul gibi festivaller; San Francisco Eyalet Üniversitesinin 21. yüzyıl sempozyumu, Meksika'nın Puebla kentindeki La Ciudad de Las Ideas konferansı gibi akademik buluşmalar; Acanthes ve June in Buffalo gibi bestecilik atölyeleri de bulunan birçok yerde seslendirilmiştir. Aldığı ödüller arasında Donald Aird, Adelbert Sprague, Blodgett Yaylı Dörtlüsü Kompozisyon Yarışması, George Arthur Knight, Millennium Oda Topluluğu, BGSU New Music Ensemble Yarışması ve the League of Composers/ISCM ödülleri sayılabilir. Çalıştığı önemli müzisyenler ve topluluklar arasında Le Nouvel Ensemble Modern, Ensemble FA, Ying Quartet, Alarm Will Sound, OrchestrUtopica, The Callithumpian Consort, Hezarfen Ensemble, Musica QuLacoza, Platypus Ensemble, Earplay, Chamber Players of the League/ISCM, Orchestre National de Lorraine, Adorno Ensemble, Millennium Chamber Players, The CNM Ensemble, Yesaroun Duo, Samuel Z. Solomon, Mari Kimura ve Garth Knox yer almaktadır. Eserleri BabelScores tarafından yayınlanmaktadır.

Tolga Yayalar received a B.A. degree in Jazz Composition from Berklee College of Music in 2000, and a Ph.D. degree in composition from Harvard University, in 2010 studying with Chaya Czernowin, Julian Anderson, Brian Ferneyhough, Sir Harrison Birtwistle and Helmut Lachenmann. Since then, he has been an assistant professor of composition at Bilkent University where he also serves as the chair of the music department. Yayalar's musical output includes mostly chamber and orchestral music with and without electronics. His artistic focus centers around the idea of creating a sonic experience with a sound world which goes beyond stylistic conventions. His recent music puts different historical material into a foreign and unfamiliar context in which the meaning of musical material is completely transformed. Tolga Yayalar's music has been performed in the US, Europe, Japan and Latin America by ensembles and soloists such as Le Nouvel Ensemble Modern, Ensemble FA, Ying Quartet, Alarm Will Sound, OrchestrUtopica, The Callithumpian

Consort, Hezarfen Ensemble, Musica QuLacoza, Platypus Ensemble, Earplay, Chamber Players of the League/ ISCM, Orchestre National de Lorraine, Adorno Ensemble, Millennium Chamber Players, The CNM Ensemble, Yesaroun Duo, Samuel Z. Solomon, Mari Kimura and Garth Knox and at festivals such as BeethovenFest, Berliner Festspiele – MaerzMusik, New York City Electroacoustic Music Festival, ISCM World New Music Days, Acanthes, June in Buffalo, Mediterranean Contemporary Music Days and La Ciudad de las Ideas in Mexico. He is recipient of awards and honors such as Donald Aird Memorial prize, Adelbert Sprague composition prize, Blodgett String Quartet Composition prize, George Arthur Knight Prize, Millennium Chamber Players competition prize, BGSU New Music Ensemble Competition and the League of Composers/ISCM composition award. His music is published by BabelScores.

Anaclasis II

Çoğu müzik parçam gibi *Anaclasis*'in de çıkış noktası, sesin kendi içsel niteliklerinin bende yarattığı etkiydi. Tek ses olarak duyduğumuz şey aslında sonsuz sayıda sesin karmaşık bir bileşimidir. Tarihsel bir bakış açısından tuba, bir solist için tuhaf bir seçim gibi görünebilir, çünkü repertuvarda fazlaca tuba konçertosu yoktur. Ancak bu hayali bakış açısından tuba, beste yapmak için neredeyse ideal bir enstrümandır. En alçak sesli orkestra enstrümanı olan tubanın ses genişliği son derece zengin ve karmaşıktır. Bu da besteciye çalışması için neredeyse mükemmel bir tuval verir.

Ancak bu parça, geleneksel anlamda bir konçerto sayılmaz. Solistin ve eşlikçinin geleneksel rollerini yerine getirmesi için çalışmaz. Tuba, müzikal malzemenin bir üreticisi ya da başlatıcısı işlevini yerine getirirken, orkestra da bu malzemeleri genişletir ve büyütür. Zaman zaman parça, bir prizma görevi görür; bir prizmanın beyaz ışığı renk tayfına ayırmasında olduğu gibi, tubanın ürettiği malzemeler de orkestraya ulaşırken kırılıp yansır. Burada orkestranın en alçak seslisi olan tuba, tınları ayırır ve ayrılan her bir parça orkestra tarafından yakalanır. Diğer zamanlarda ise orkestra, tubanın çevresinde bir aura oluşturur ve onu bir kaideye yerleştirerek aydınlatır. Sonunda parçanın yapmaya çalıştığı, tuba solistinden bir üst enstrüman yaratmaktır.

Parça en başta tuba ve nefesli orkestrası için yazılmıştı ve ilk seslendirmesi 2010'da Boston Konservatuvarı Nefesli Orkestrası eşliğinde solist Nathan Turner tarafından

yapıldı. Bilkent Senfoni Orkestrasının siparişi üzerine, parçanın orkestrasyonunu yeniden yaptım ve onu bugün duyacağınız şekliyle kısmen yeniden besteledim.

As with most of my music, the starting point of *Anaclasis* was my fascination about the intrinsic qualities of sound itself. What we hear as one sound is in fact a complex combination of infinite number of sounds. From a historical perspective, tuba may look like an odd choice for a soloist as there are not that many tuba concerti in the repertoire. However, from this spectral perspective it is almost an ideal instrument to write for. Being the lowest sounding orchestral instrument, its spectrum is profoundly rich and complex. It gives the composer almost a perfect canvas to work with.

The piece however, is not much of a concerto in the traditional sense. It doesn't try to establish any of the traditional roles of the soloist and the accompaniment. The tuba works more like a generator or initiator of musical materials, while the orchestra extends and magnifies these materials. At times, the piece functions like a prism where materials generated by the tuba are refracted as they reach the orchestra, much like the color prism where white light is split into a color-spectrum. Here, the tuba, the lowest voice of the orchestra, has its timbre split and each partial is picked up by the orchestra. Other times, the orchestra forms an aura around the tuba, putting it on a pedestal while illuminating it. Ultimately, what the piece tries to achieve is to create a super-instrument out of the tuba soloist.

The piece was originally written for tuba and wind orchestra and premiered by Nathan Turner as soloist and the Boston Conservatory Wind Orchestra in 2010. Upon the commission of Bilkent Symphony Orchestra, I have re-orchestrated and partially recomposed the piece into its present form that you will hear today.

Tolga Yayalar

Antonio VIVALDI (1678-1740)

Dört Keman için Konçerto, Si minör, RV.580
Concerto for Four Violins in B minor, RV.580

18. yüzyılın erken yıllarında Vivaldi, Venedik'te Ospedale della Pietà adındaki bir kızlar yetimhanesinin

öğrencilerinden oluşan orkestranın müzik direktörlüğünü yapmaktadır. Bu kurumda düzenli aralıklarda gerçekleşen müzikli seremoniler, Venedik soyluları ve yabancı ziyaretçilerin sosyal takviminin odak noktalarından biridir ve Vivaldi'nin görevi, genç müzisyenlerin hem yetkin öğretim ve provalarını hem de onlar için yeni eserlerin düzenli tedarik edilmesini sağlamaktır. 1703'ten başlayarak burası, Vivaldi'nin çalgısal müzik bestecisi olarak çalışmalarının merkezi olmuş, Vivaldi bu kurum üssünden Avrupa'nın çeşitli yerlerine önde gelen bir keman virtüözü olarak seyahat etmiştir.

Aynı anda bir besteci olarak da tanınırlık arayan Vivaldi'nin işlerinin sadece küçük bir fraksiyonu bestecinin yaşam süresi içinde yayınlanabilmiştir. Ancak 1705'te yayınlanan Op.1 ve 1709'da yayınlanan Op.2'sinden sonra, 1711'de Amsterdam'da yayınlanan 12 konçertoluk seti Op.3 —*L'estro armonico (Armonik İlham)*— tüm Barok dönemin en çok övülen, etkili ve yaygın olarak dolaşan çalgısal koleksiyonlarından biri olmuştur. Bu eserlerden ilham alan bir isim de, bu akşam seslendirilecek Si minör Konçerto'yu, La minör tonda dört klavsen için yeniden düzenleyen (BWV1065) Johann Sebastian Bach'tır.

L'estro armonico setinde yer alan 12 konçerto, sistematik bir şekilde düzenlenmiştir. Konçertolar, dörde bölünmüş üç konçertoluk gruplar halinde, sırasıyla dört, iki, ve tek solo keman için yazılmıştır. Dört solo keman için yazılmış Si minör Konçerto, bu serinin 10. sırasında yer alır ve aralarından en bilinenidir. Eserin birinci bölümü olan Allegro'da, setin diğer konçertolarında olduğu gibi, müzikal materyal solist grubu (concertino) ve orkestra (ripieno) arasında gezdirilir. Orkestra, nakarat gibi işlev gören kısa bir temayı (ritornello) tekrar tekrar geri çağırırken, solist grubu her ritornellonun ardından bunu geliştiren, büyüten, zaman zaman da karşı çıkan virtüözik epizotlar sunar.

In the early 18th century, Vivaldi was working as the Music Director of Ospedale della Pietà, an orchestra composed of the students of a girls orphanage in Venice. The periodical musical ceremonies organized by this institution were important social occasions for Venetian nobility and foreign visitors. Vivaldi's job included training the young musicians and directing their rehearsals, as well as ensuring the regular provision of new works to them. From 1703 onwards, the orphanage was the center of Vivaldi's

work as a composer of instrumental music, and using the institution as a base, Vivaldi had the chance to travel across Europe as a violin virtuoso.

Although Vivaldi sought to make a name for himself as a composer, only a small fraction of his works was published during his lifetime. Still, following his Op.1, released in 1705 and Op.2 released in 1709, his Op.3, *L'estro armonica* (the Harmonic Inspiration), which is a set of 12 concerti published in Amsterdam in 1711, has become one of the most highly praised, impressive and widely performed instrumental collections. Among the musical figures inspired by these works is Johann Sebastian Bach, who made an arrangement of the Concerto in B minor, to be performed tonight, in his concerto in A minor for four harpsichords (BWV1065).

The 12 concerti in the *L'estro armonica* set are arranged systematically. The concerti were divided into four and written in groups of 3, which were composed for four, two and one solo violin, respectively. The Concerto in B minor, written for four solo violins, is the 10th in the series and among the best-known ones. In the first movement of the work, Allegro, the musical material alternates between the soloist group (concertino) and the orchestra (ripieno), as in the other concerti in the series. Orchestra keeps re-inviting a short theme functioning as the refrain (ritornello), while the soloist group presents virtuosic episodes that develop, expand, and sometimes oppose the ritornello.

Giuseppe TORELLI (1658-1709)

Dört Keman için Konçerto, La minör
Concerto for Four Violins in A minor

Giuseppe Torelli, konçerto formunun—özellikle *concerto grosso* ve *solo konçerto* türlerinin— Corelli ve Vivaldi ile birlikte ilk yaratıcılarından biri olarak görülen Barok bestecidir. Vivaldi'den 20 yıl önce 1658'de İtalya'nın Verona kentinde doğmuş, burada başarılı bir kemancılık kariyeri yaptıktan sonra 1680'lerin başında Bologna eyaletine yerleşmiştir. Torelli burada çeşitli müzik topluluklarında kemancılık ve müzik direktörlüğü yapmış, aynı zamanda ünlü Giacomo Antonio Perti ile bestecilik çalışmış ve ilk koleksiyonlarını yayınlamıştır. Torelli'nin concerto, sinfonia ve sonat gibi Barok formlarında bestelediği müzikler, yedi koleksiyonda kronolojik olarak yayınlanmıştır. Bu durum, Torelli'nin

stilistik gelişimini izlemeyi mümkün kılar. Göze çarpan, erken dönem konçertolarında oda müziği odaklı düşünen ve oldukça geleneksel bir tarzda yazan Torelli'nin, orta döneminden başlayarak orkestra odaklı bir konçerto anlayışı benimsemeye başlamasıdır. Orkestra ve solo –ritornello ve epizotlar– arasındaki farklar daha keskin, tonal kontrastlar ve kadanslar daha belirgindir. Torelli'nin müziğinde kristalize olan tekerrür eden ritornello fikrini, Torelli'den 20 yıl sonra doğan Vivaldi geliştirip, daha yüksek boyutlara taşıyacaktır. Vivaldi'nin Si minör Konçertosundan farklı olarak, bu eser yavaş-hızlı-yavaş-hızlı olarak bölümlenmiştir. Torelli, aynı zamanda, trompet için en çok müzik yazan Barok bestecidir.

Guiseppe Torelli is a Baroque composer, known as one of the creators of the concerto form – concerto grosso and solo concerto in particular - along with Corelli and Vivaldi. He was born in Verona, Italy, in 1658, 20 years earlier than Vivaldi. Following a successful career as violinist in this city, he moved to Bologna in early 1680s. While working as violinist and music director in various musical ensembles, he studied composing with the famous Giacomo Antonio Perti and published his first collections. The musical works he composed in the Baroque forms of concerto, sinfonia and sonata were published chronologically in seven collections, making it possible to follow his stylistic development. What is remarkable in the process is that, although his thoughts were focused on chamber music and he wrote in a quite traditional style in his early period, he came to adopt an orchestra-centered understanding of concerto as of his middle period. In the latter, differences between the orchestra and soloist –ritornellos and episodes- are sharper; tonal contrasts and cadences are more marked. The idea of repeated ritornellos, which crystallized in Torelli's music, was to be raised to new heights by Vivaldi, who was 20 years Torelli's junior. Unlike Vivaldi's Concerto in B minor, this work is separated into slow-fast-slow-fast movements. Torelli is also the most prolific Baroque composer for the trumpet.

Ludwig van BEETHOVEN (1770-1827)

Senfoni No.5, Do minör, Op.67

Symphony No.5 in C minor, Op.67

Beethoven'in 3. Senfonisi *Eroica*'dan itibaren geliştirdiği "senfonik ideal"inin iki temel karakteristiği, biçimin

kapsamlılığı ve müziğin “şiirsel düşünce” ile kopmaz birlikteliğidir. *Eroica* ve bundan sonra bestelenen senfonilerde – özellikle 5, 6, 7 ve 9 no’lu senfoniler – senfonik biçimin bölümler arası farklılıkları aşan bir bütünselliğe eriştirilmesi durumu söz konusudur. Bu senfonilerde bölümleri ayrı ayrı ele almanın bir anlamı olamaz; bunlar dramatik ve psikolojik bir üst yörüngede birbirine sıkıca bağlanmıştır. Başka bir deyişle, Beethoven bu yapıtlarında bize senfonik çerçeve içinde, görece bağımsız, üç ya da dört bölüm değil, bir anlatısallık etrafında yükselen bütüncül bir yapı sunar.

Dahası, bu yapıtların hepsi, psikolojik bir yolculuğun ya da bir büyüme sürecinin izlenimini yaratırlar. Bu süreçte, müzikte bir şeye (ya da yere) varılmış, galip gelinmiş ya da bir şey aşılmış hissi uyanır. Bu “yanılsama”nın oluşumuna katkıda bulunan belli başlı olgular vardır: Gitgide gelişen temalar, birbirinden genişçe ayrılmış pasajlar arasındaki uzun geçişler, belli temaların başka bölümlerde nüksetmesi ya da hatırlanması ve sonuncusu ama en önemlisi, bir edebi metin, bir program ya da (*Eroica*’da olduğu gibi) sadece birkaç baş döndürücü başlık ile müziğe ekstra-müzikal (ya da müzik-dışı) fikirlerin katılımı. Beethoven’ın senfonilerinde müzik “şiirsel düşünce” ile sarıp sarmalanmıştır ve bu onun senfonik idealinin kilit noktalarından biridir.

Mücadele, ölüm ve yeniden doğuş, bir kahramanlık senfonisi olan *Eroica*’nın kilit temalarıdır. 6. Senfoni (*Pastoral*) insan ve doğanın kesişme noktalarını ele alır ve bu şekilde çalgısal müziğin resimsel potansiyelini araştırır. “Dokuz”, mesajını daha dolaysız aktarmak için söz ve müziği birleştirerek, ulusal sınırları aşan bir “evrensel kardeşlik” nosyonunu vurgular.

5. Senfoni, yukarıda bahsedilen psikolojik yolculuğun belki de en belirgin biçimde ortaya çıktığı yerdir. Do minör başlangıçtan Do majör finale, karanlıktan ışığa, çatışmadan çözüme doğru ilerleme, bu eserin “anlamının” tam kalbinde yer alır. Peki neyi temsil eder bu Do minör tonunun karanlığı ya da kime/neye karşıdır bu mücadele? Beethoven, artan işitme kaybının sırrını ilk kez 30 yaşındayken, 1801 sonbaharında açığa vurur ve aynı yıl bir mektubunda, “kaderi boynundan yakalayacağını”, bunun kendisini tamamen “bükemeyeceğini veya ezemeyeceğini” yazar. 5. Senfoni’de söz konusu mücadelenin Beethoven ve “kader” arasında gerçekleştiğini düşünmek bir zorlama olmayacaktır.

Bu savı, Beethoven’ın kendisine söz konusu eserin birinci bölümünün başlangıcı için “böylece kader kapıyı çalar!”

dediğini not eden Anton Schindler'in (Beethoven'in asistanı) anekdotu da destekler. Kaderin kapıyı çalmasını simgeleyen söz konusu başlangıç, eserin başındaki üç kısa, bir uzun vuruştan (ta ta ta taa) oluşan ünlü motiftir. Şüphesiz, senfoninin müzikal açıdan en dikkat çekici özelliği bu dört notalık motifin, dönüşümlere uğrayarak eserin tümüne yayılması, eserin bu küçük çekirdek fikrin üzerine inşa edilmesidir. Bu motif, değişerek, dönüşerek, kimi zaman çığlık atarak, kimi zaman da orkestranın derinliklerinden fısıldayarak, eser boyunca tekrar tekrar kendini duyurur.

Senfoninin dramatik açıdan en kritik noktalarından biri, üçüncü bölümü dördüncü bölüme bağlayan ünlü geçiştir. 3+1 ritmik motifle başlayan ve birinci bölümün çalkantılı ruhuna geri dönen Scherzo, Trio kısmının zorlu füğünün ardından yavaş yavaş söner ve geriye timpaninin kalp atışlarını andıran sessiz vuruşlarından (yine 3+1 ritmik kalıplarla) ve yaylıların duraksamadan çaldığı Do pedal sesinden geriye bir şey kalmaz. Burası senfonide ulaşılmış en karanlık noktadır fakat kısa bir süre sonra, bu hareketsizlikten muazzam bir itkiyle, önce yavaş yavaş, daha sonra daha hızlı bir şekilde yükselen kreşendo ile birlikte, nihayet Do majör tonundaki epik *Allegro*'ya (dördüncü bölüm), yani aydınlığa, ulaşılır.

5. Senfoninin ilk seslendirilmesi istisnai bir konser etkinliğinde gerçekleşmiştir. Beethoven, *Theater an der Wien*'in sezon dışı dönemine denk gelen soğuk 22 Aralık 1808 gecesinde, sadece kendi eserlerinden oluşan bir konser düzenleme fırsatı bulmuştur. Beethoven'in bu konser için seçtiği program iddialıdır. Program, 5. Senfoni'nin yanı sıra, 6. Senfoni, 4. Piyano Konçertosu, *Ah! Perfido* aryası, Do major Missa'dan iki bölüm ve Koral Fantezi gibi bestecinin en yetkin orta dönem eserlerini içerir. Ancak salonun zorlu ısı koşulları, konserin olağandışı uzunluğu ve sadece bir prova ile konsere çıkan orkestranın hatalarla dolu performansı, bu etkinliğin başarıyla sonuçlanmamasına sebep olmuştur.

The two essential characteristics of the “symphonic ideal” Beethoven developed starting with his third symphony, *Eroica*, is the comprehensiveness of the form and the inseparable unity of music with “lyrical thought”. *Eroica* and the following symphonies – particularly, symphonies no. 5, 6, 7 and 9 – are marked by a symphonic form that reaches a wholeness transcending the differences between movements. It does not make sense to address the movements in these symphonies

individually, as these are closely connected with each other, both dramatically and psychologically, in a higher orbit. In other words, rather than three or four relatively independent movements in a symphonic framework, Beethoven presents us a holistic structure built around narrativity.

Besides, all these works convey an impression of a psychological journey or a process of growth. This process evokes a feeling of having arrived at something (or somewhere), having won victory or exceeded something in music. There are certain phenomena that contribute to the creation of this “illusion”: themes that develop gradually, the extended transitions between passages that are widely separated from each other, repetition or reminiscence of certain themes in different movements, and lastly, but most importantly, incorporation of extra-musical ideas into the music through a literary text, a program or several dizzying titles (as in *Eroica*). In Beethoven’s symphonies, the music is encompassed by the “lyrical thought”, and this is one of the key points of his symphonic ideal.

Struggle, death and rebirth are the key themes of *Eroica*, which is a heroism symphony. The sixth symphony (Pastoral) deals with the intersections of human and nature, and thus explores the picturesque potential of the instrumental music. The “Ninth”, aiming to convey its message more directly, emphasizes a notion of “universal brotherhood” that transcends national borders.

The fifth symphony is maybe the one where this psychological journey is the most evident. The progression from the C minor opening to the C major finale, from darkness to light, and from conflict to resolution lies at the heart of the “meaning” of this work. But what does the darkness of the C minor tone represent and against whom or what is the struggle? Beethoven divulged the secret about his increasing hearing loss in 1801, when he was 30, and wrote in a letter in the same year that “he would like to grasp fate by the throat” and “it should not bend or crush” him. It would not be wrong to think that the struggle in the Fifth Symphony is between Beethoven and “fate”.

This claim is further supported by the anecdote related by Anton Schindler (Beethoven’s assistant), who noted that about the opening of the first movement of the work, Beethoven said “Fate knocks at the door”. The concerned opening representing the fate knocking at the door is the well-known motif composed of three short beats followed by a long beat (ta ta ta taa). Undoubtedly, the most remarkable

musical quality of the symphony is that this four-note motif extends over the entire work in transformations, and the work is built on this tiny core idea. Changing and transforming repeatedly throughout the work, the motif makes itself heard sometimes by shouting and at other times, whispering from the depth of the orchestra.

One of the most critical moments in the symphony, from a dramatic perspective, is the famous transition from the third movement to the fourth. The *Scherzo*, starting with a 3+1 rhythmic motif and taking the audience back to the turbulent mood of the first movement, fades away gradually after the compelling fugue of the trio part, and what is left behind is only the silent beats of the timpani, resembling heart beats (again in 3+1 rhythmic patterns) and the C pedal tone played by the strings without interruption. This is the darkest point reached in the symphony; however, shortly after that point, a crescendo rises from this stillness, with an enormous drive, slowly at first and then rapidly, to finally reach light, that is the epic *Allegro* (fourth movement) in C major.

The premiere of the Fifth Symphony was held on an exceptional concert occasion. At a cold night on December 22, 1808, which was off the concert season at the Theater an der Wien, Beethoven had the chance to organize a concert composed exclusively of his own works. He prepared an ambitious program for the occasion. The program included, besides the Fifth Symphony, the Sixth Symphony, Fourth Piano Concerto, *Ah! Perfido* aria, two parts from Mass in C major and Choral Fantasy, which are the most competent middle-period works of the composer. However, because the lack of heating in the hall, extraordinary length of the concert, and the flawed performance of the orchestra, which could hold just one rehearsal before the concert, the event did not end successfully.

Aylin Yılmaz

bilet.bilkent.edu.tr

Giş-Ticket Office: (312) 290 1775

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Irina Nikotina, konzertmeister asst.

Bahar Kutay

Suzana Bezhani

Refik Zamanalioğlu

Adilhoca Aziz

Vseslava Kudinova

Süreyya Defne

Eda Delikçi

Davut Aliyev

Elena Postnova

Arif Möhsünoğlu

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva, grup şefi | principal

Rasim Bağırov

Elena Rihsi

Marina Ağapova

Adelya Ateşoğlu

Nil Cetiz

İskender Okeev

Seyran Ahundzade

Viyola | Viola

Cavid Cafer, grup şefi | principal

Elena Gnezdilova

Sema Hakioglu

Uluğbek Rihsi

Ece Akyol

Svetlana Simolin

Elif Onay

Günsu Semra Erdem *

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca, grup şefi | principal

Serdar Rasul

Artur Rahmatulla

Adil Babacan

Yiğit Ülgen

Verda Çavuşoğlu

Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis, grup şefi | principal

Dritan Gani

Zurab Tsitsuashvili

Burak Noyan

Şalva Gagua

Flüt | Flute

Albena Sezer, grup şefi | principal

Zita Zemleni

Ebru Aykal

Obua | Oboe

Selçuk Akyol, grup şefi | principal

Viktoriya Tokdemir

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir, grup şefi | principal

Selen Özyıldırım

Fagot | Bassoon

Ozan Evruk, grup şefi | principal

Ezgi Tandoğan Onat

Onur Üzülmaz *

Korno | Horn

Hasan Erim Hacat

Güloya Altay

Bulut Baytekin *

Tayfun Avcıoğlu *

Trompet | Trumpet

Julian Lupu, grup şefi | principal

Krasimir Konyarov

Trombon | Trombone

Cem Güngör, grup şefi | principal

Mehmet Ali Baydar

Aleksey Medvedev

Vurmali Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid, grup şefi | principal

Alper Özgüzel *

İrem Dekeli *

Arp | Harp

Ece Yavaş *

Piyano | Piano

Rustam Rahmedov *

* Misafir Sanatçı | Guest Artist